

ſdychowanje pſched twojim Wótzom w njebeſach! Ty ſy
 mój jenicźki ſbóžnik. Ženož ſ tobu móžu hnadu namaſać. Duž
 chzu ſo nětko we wotkaſanju twojeho wěrneho czěła
 a twojeje wěrnej krowě ſ tobu ſ nowa ſjenocźić, ſo by ty
 we mni a ja w tebi był a woſtał. Ach ty najluſſchi
 duſchow pſcheczelo, ty ſy wſchał hubjenym bliſki; ty ſrud-
 nyh ſwjeſelujeſch, a pomhaſch tym, kiž roſlamanu wutrobu
 maju: duž cze horzo proſchu, ty chzył pſcheſ twojeho
 wotrocźka, mojeho ſpowjedneho wótza, po tej woſebnej
 mozy, kotruž ſy ſwojej zyrkwi na ſemi dał, poſutnym
 hrěſchnikam jich hrěchi wodać, mje wot wſchitkich mojich
 hrěchow wotwjaſać a na to moju duſchu ſ twojim czěłom
 a ſ twojej krowju woſchewić. O najluſſchi Jeſuſo, wobradź
 mi doſtojne a požohnowane wužiwanje twojeje najſwjećzi-
 ſcheje wjeczerje. Tcho dla wotdžerž tež mózne boloſcze
 mojeje khorocze, ſo njebychu mje w mojej nutroſczi moliče
 a ſadźewake. Twojeho wumoženja ſo džeržo chzu nětł
 pſchpowjedacź twoju ſmjercź a ſo troſchtnje dopomnicź
 twojeho czerpjenja a wumrjecza, twojich ranow a boloſcžow,
 twojeho ſtyſka a czwile, twojeje ſchižneje ſmjercze a wſcheho,
 ſchtož ſy na mnje wažił. A ſchtož ſy mi dobył, hnadu,
 wodaće hrěchow a wěcžne žiwjenje, to mi, ty mój ſmilny,
 luboſcžiwny ſbóžniko, wudželiſch w ſwojim wotkaſanju. Ja
 wěrju twojim ſłowam, ty wſchewowědomny, wſchewomóžny
 a wěrny Božo; ja wěrju, ſo w Božim wotkaſanju twoje
 wěrne czěło a twoju wěrnu krej wužiwam. Hdnyž tón
 požohnowany khlěb doſtanu, dha ſ nim na njewidomne
 waſchnje, o Jeſu, twoje wěrne czěło doſtanu; a hdnyž tón
 požohnowany khelich doſtanu, dha ſ nim na njewidomne
 waſchnje twoju krej doſtanu. Tuta njebeſka jědź a tuto
 picze dyrbi mje we wěrje poſylnicź, ſo ſym ſ Bohom
 ſjednany; tuta njebeſka jědź a tuto picze dyrbi mje troſchto-